

MNICHOSTWO (1) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w -ostwo).

[*sg A mnichostwo.*] ◊ *pl G mnichostw.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Coll. od „mnich” ‘zakonnik’:

a. *Zgromadzenie zakonne:* boby y temu końca nie było/ gdyby się wżytkie rozmáitości niezliczonych mnichostw przypominác miály/ z ktorych kázde musí mieć swoy fundáment/ ná ktorym Regułę śwá záfádziło [...] iáko [...] Iezubitowie od Ignatá Loyolczyká/ á Dominikáni od Dominiká/ Bernárdyni od Fránčífzká etc. *CzechEp* 230.

b. [*Bycie mnichem; prowadzenie życia zakonnego:* W onymże więzieniu był Wilhelm Gnapeus/ ktory był mnichostwo zgánił/ ktory tę dišputácią po tym śpifał. *BazHist* 25 (*Linde*).]

Synonimy: a. zakon; b. zakonność.